

intensive produktionssystemer. Overvejelserne er nu resulteret i, at Kommissionen den 23. juni 1989 har forelagt forslag til Rådets forordninger om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af henholdsvis kalve og svin i intensive produktionssystemer. Forslagene til forordninger, der som hjemmel henviser til EØF-traktatens artikel 43, er under drøftelse i en arbejdsgruppe under Rådet.

Indholdet af de 2 forordningsudkast svarer i det væsentlige til de 2 Europarådsrekommendationer om kvæg og svin, se ovenfor under punkt A.b, men der er dog på nogle punkter sket skærpelser af reglerne. Udkastene er opbygget som forordninger med bilag. Forordningsdelene rummer definitioner og generelle bestemmelser, mens bilagene indeholder detaljerede regler for dyreholdet og - for svineforordningens vedkommende - særregler for de enkelte kategorier af svin.

d. Slagtning

EF-Kommissionen påbegyndte i 1988 i en arbejdsgruppe overvejelser med henblik på udfærdigelsen af et forslag til regler om beskyttelse af dyr til slagtning. Det foreliggende udkast har form af en forordning med generelle regler for slagtning og flere bilag med detaljerede regler for de enkelte stadier i slagteprocessen.

e. Beskyttelse af kvæg, der holdes til landbrugsformål

EF-Kommissionen påbegyndte i 1990 i en arbejdsgruppe overvejelser med henblik på udfærdigelsen af et forslag til regler om minimumskrav til beskyttelse af kvæg, der holdes til landbrugsformål. Det foreliggende udkast har form af en forordning med generelle regler om pasning, om indretning af nye bygninger, herunder pladskrav og om behandlingen af kvæget i øvrigt. Bilagene indeholder både generelle og specielle regler for de enkelte kategorier af kvæg.

f. Beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål

EF-Kommissionen påbegyndte i 1990 i en arbejdsgruppe overvejelser med henblik på udfærdigelsen af et forslag til regler om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål. Det foreliggende udkast har form af et direktiv med generelle regler om minimumskrav til pasning og tilsyn og om behandlingen af dyrene i øvrigt.

5. Lovforslaget

5.1. Generelle normer for behandlingen af dyr

Dyreværnsudvalgets overvejelser om de generelle normer for behandlingen af dyr findes i betænkning nr. 1154/1988 side 29 og 82-86.

Udvalget finder på baggrund af grundsynspunktet i udvalgets kommissorium, hvorefter dyrenes stilling i samfundet skal styrkes, at de indledende bestemmelser i loven bør udformes således, at der i loven tages udgangspunkt i dyrenes velfærd. Udvalget foreslår derfor en sproglig ændring i den gældende lovs § 1, bl.a. således at udtrykket »unødigt lidelse« udelades og erstattes af et krav om, at dyr skal beskyttes bedst muligt, jf. lovudkastets § 1. Udvalget foreslår endvidere i lovudkastets § 2 indføjet en bestemmelse, der svarer til artikel 3 i den europæiske konvention om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål. Med den ændrede formulering af bestemmelserne i § 1 og § 2 tilsigter udvalget ikke en udvidelse af deres anvendelsesområde, men udvalget finder, at de nye bestemmelser på længere sigt kan medvirke til en ændret holdning til dyreværn. De øvrige bestemmelser om behandling af dyr, der fastsættes i loven og de tilknyttede administrative forskrifter, skal således alle ses i lyset af den generelle norm for behandlingen af dyr, der er fastlagt ved § 1 og § 2.

Vedrørende lovudkastets § 1 anfører udvalget, at der med udtrykkene smerte, lidelse og angst refereres både til den fysiske og anden påvirkning, som et dyr kan blive udsat for. Med udtrykket varigt mén strækkes beskyttelsen videre end til smerte. Der tænkes herved på den varige skade, som et dyr kan blive udsat for. Endelig skal dyret beskyttes bedst muligt mod væsentlig ulempe. Med kravet om, at ulempen skal være væsentlig, er den blotte ulempeforvoldelse ved f.eks. øremærkning og enkeltstående blodprøveudtagning undtaget fra bestemmelsens anvendelsesområde. I udtrykket »bedst muligt« indeholdes en erkendelse af, at det ikke i alle måder er muligt at undgå at påføre dyr smerte m.v.

Om forholdet mellem § 1 og § 2 i lovudkastet bemærker udvalget, at medens § 1 retter sig mod enhver, så retter § 2 sig mod dem, der holder dyr, uanset om der er tale om landbrugsdyr, kæledyr eller andre former for dyrehold.

Med hensyn til lovudkastets § 2 anfører udvalget, at det i bestemmelsen fastslås, at ethvert dyr skal behandles i overensstemmelse med de særlige behov, som dette dyr har. Ved vurderingen skal der således tages hensyn til dyrets art, graden af udvikling, tilpasning og tamhed.

Der skal tages udgangspunkt i anerkendte danske og udenlandske praktiske og videnskabelige erfaringer. Dette betyder, at kravene til den omsorgsfulde behandling kan ændres i takt med, at der indvindes nye erfaringer. Det er ikke muligt nærmere at præcisere, hvilke erfaringer der tænkes på. Afgørende må imidlertid være, at der er tale om erfaringer, der er anerkendt af en større kreds af sagkyndige.